

[Jesper Simonsen.]

var en Ungdomsskole. Ja vel, men naar man vil ofre Penge paa en Ungdomsskole, tror jeg, man kunde indrette den nok saa fornuftigt som ved at indrette den i Form af Landstorm, og saa tror jeg, man kunde faa lidt mere for Pengene. Naar den ikke har nogen som helst militær Værdi, begriber jeg ikke, at man overhovedet har den, og jeg forstaaer navnlig ikke, at man foreslog at have den i det Brorsen'ske Forslag, saaledes som det blev gjort.

Vi kommer saa til Affattelsen af Lovforslaget. I den Henseende stiller det ærede Medlem meget høje Krav. Lovforslaget skal være udarbejdet i Enkeltheder med Detailler i et Omfang, som man ikke nogen Sinde har kendt det paa disse Omraader. Der er ikke saa mange Paragraffer i det som i det Brorsen'ske. Det indrømmer jeg, men det hænger sammen med, at det hele ikke er et saa udviklet militært Apparat som det Brorsen'ske, simpelt hen af den Grund, at det slet ikke har de samme Opgaver. Det har ikke Landstorm og mange af de Ting, følgelig findes der heller ikke Bestemmelser om dem; de er da overflødige.

Derved bliver Lovforslaget kortere, for saa vidt ser det mindre fyldigt ud. Men der staar i Lovforslaget, hvad der skal staa. Rammerne er fastlagt, Mandskabets Antal, Befalingsmændenes Antal, Uddannelsen, Uddannelsesstiden, alt hvad man vil have af den Slags Ting, staar der. At man saa maa have en vis Frihed for Administrationen til at arbejde med det efter det skiftende Tarv, er en Sag for sig, det maa man have i dette Forslag, som man altid har maattet det i Love af denne Art, og der er ikke nogen som helst Forskel paa dette Lovforslag i denne Henseende og andre Forslag.

Der er naturligvis, kan man sige, en vis dybtgaaende Forskel, som i nogen Grad maa præge Enkelthederne. Dette ligger i, at det Apparat, der er opstillet efter den bestaaende Ordning, og det Apparat, som man vil opstille efter det Brorsen'ske Forslag, er et krigsmæssigt Apparat, som er tænkt at skulle løse Kampopgaver, krigsmæssige Opgaver, og hvad dertil hører, hele Krigsførelsen, Eksistenskampen, og hvad man kalder det. Dette maa jo afføde visse Krav, som disse andre Love maa honorere; men disse Krav stilles ikke til det foreliggende Forslag, fordi dets Opgaver er bestemt paa en anden Maade, og man kan ikke tjene de Herrer i at udstyre Korpset til at løse andre Opgaver end dem, Loven selv tillægger det.

Derfor kan man ikke finde saadanne Ting i Lovforslaget, det er ganske klart, de skal ikke være der. Men det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen bliver jo pludselig saa militært og militaristisk indstillet, naar han begynder at tale om disse Ting, at han glemmer, at dette Lovforslag har andre Opgaver end dem, Militærlovene nu stiller, og dem, det Brorsen'ske Forslag stillede, og kun naar man fastholder det, kan man selvfølgelig læse og forstaa det foreliggende Lovforslag. Jeg vil henstille til det ærede Medlem at prøve paa at fastholde disse Synspunkter, thi kun da kan der blive nogen som helst Berettigelse og Bund i den saglige Kritik. At det ærede Medlem saa ikke vil billige Synspunkterne, men kræver et Hærvæsen, der skal kunne optage Kampopgaver, er en Sag for sig. Det plejer det ærede Medlem for øvrigt ikke altid at gøre. Vi har Udtalelser, ogsaa fra første Behandling af denne Sag, fra det ærede Medlem gaaende ud paa, at en Kampopgave tænkte man sig ikke givet eller løst af det danske bevæbnede Beredskab.

Saa faar vi jo en elskværdig, men overlegen Bemærkning om, at man kan virkelig ikke improvisere Læger og Sygeplejersker og den Slags, hvis der skulde blive Brug for dem ved en Indkaldelse. Men det maa man da gøre i hvert eneste bevæbnet Beredskab, i enhver Hær; man har ikke det fulde Mobiliseringsapparat af den Slags til Stadighed, indrettet og mobilt, det har man aldrig kunnet have, det er da ganske klart. Heller ikke i den Henseende adskiller det her foreslaaede sig i mindste Maade fra de Ting, man ellers har.

Det ærede Medlem finder nogle af de Svar, der er givet, morsomme og appellerer til Smilet ved Omtalen af dem, navnlig dette, at der ogsaa findes Køkkenpiger og saadant noget. Tror det ærede Medlem ikke, at man ogsaa nu paa Kaserner og Sygehuse, Lazaretter og andre Steder, hvor man har Soldater, har Køkkenpiger i vore Dage? Nej, naar Svarene er blevet saa detaillerede, at de giver det ærede Medlem Anledning til at prøve paa at appellere til Smilet ved Hjælp af dem, hænger det ganske simpelt sammen med den Ting, at de Spørgsmaal, der er stillet, er i den Grad vidtgaående og er stillet paa en saadan Maade og er af en saadan Karakter, at de i sig selv i Virkeligheden appellerer til Smilet. Som der spørges, maa der svares; naar man vil have disse administrative Detailler at vide, maa man jo svare paa det, og saa kan man ikke faa